

De i Kjøbenhavns Magistrats foranstaaende Skrivelse under Nr. 2 og 5 paa-beraabte Bilag, nemlig:

- a. Fremstilling af de gældende Regler om de faste Ejendommens Beskatning i Kjøbenhavn, og
- b. Det af Magistraten udarbejdede Forslag til Lov om Indførelse af en Huslejeskat i Kjøbenhavn samt om nogle Forandringer i Lov af 19de Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i Kjøbenhavn m. v. ere saalydende:

a.

1. Grundskattens Udvilling.

Den ældste af de endnu eksisterende kommunale Skatter er den almindelige Grundskat, som ved et kgl. Reskript af 19de Marts 1756 blev lagt paa samtlige indenfor Stadens Volde beliggende Grunde. Disse vare i Løbet af de foregaaende Aar opmaalte af en 1742 nedsat Kommission, hvis Hverv oprindelig synes nærmest at have været at søge tilvejebragt et Grundlag til en ligelig Fordeling af Indkvarteringsbørden. Kommissionen gik i Hovedsagen frem efter følgende Princip:

Ved enhver Grund gjorde man ved Opmaalingen Forstel paa den Del af Grunden, som laa indenfor en Afstand af 20 Alen fra Gadelinien, hvilken Del benævnedes "Gadejord" og regnedes for god Byggegrund og toges fuldt med i Beregningen, og paa den anden Side hele den øvrige Del af Grunden, den saakaldte "Indjord", som i Beregningen kun medtoges for $\frac{1}{3}$ af dens virkelige Areal. Det saaledes fundne afgiftspligtige Areal blev derpaa vurderet og ansat til en bestemt Takst fra 8 Stilling til 1 Rdl. 32 $\frac{1}{2}$ pr. Kv.-Alen i Forhold til Grundens for Handel og Omsætning mere og mindre gunstige Beliggenhed*). Ved at multiplicere denne Takst med det afgiftspligtige Areal fandtes Grundens Skatteværdi, og for hver 80 Rdl. af denne Sum ansattes Grunden til 1 Portion Grundtakst.

Da der i Tidens Løb var opstaaet flere Uligheder derved, at Grundens Benyttelse ikke stod i Forhold til dens Størrelse og Beliggenhed efter Grundtakstmatrikulen, blev efter Forslag af en i 1809 nedsat Kommission et andet Moment medtaget i Beregningen, nemlig Bygningsværdien.

I den Henseende foreskriver Anordning af 21de April 1812, at der skal tages 2 pCt. af hver Bygnings Assurancesum og deraf dannes nye Portioner à 100 Rdl. pr. Portion eller — som det simplere kan udtrykkes — at hver 5,000 Rdl. af Assurance-summen skal udgøre 1 Portion. Disse Portioner sammenlagte med Portionerne fra 1756, danne vedkommende Ejendoms samlede Grundtakst.

Paa det Skattegrundlag, som Grundtakstansættelsen afgiver, bleve i tidligere Tid Borgervæbningskatten, Indkvarteringsstat ($\frac{2}{3}$ Vigningsstat), Bægterstat, Lygtestat og Renovationsstat lignede.

Et allerhøjeste Reskript af 28de August 1829 sammendrog disse 5 Skatter til en almindelig Grundskat, der opkrævedes med en samlet Sum. Men lige fuldt blev Beløbet for hver enkelt Stat aarlig fastsat, efter som de Udgifter, der skulle dækkes ved dens Hjælp, vare større eller mindre.

Under 26de April 1825 havde den daværende Stadskonduktør, Major Schlegel, til det kgl. danske Kancelli indgivet et Forslag til en ny Grundtakst, og i Anledning af dette Forslag nedfattes efter Kancelliets Forlangende en kombineret Komite af Medlemmer af Magistraten og de 32 Mænd, som afgav Betænkning den 28de Juni 1828. Denne Betænkning gik væsentlig ud paa, at tilraabe en Omarbejdelse og Rettelje af Grundtaksten indenfor Stadens Volde, og det indstillede bl. a., at foruden de 5 før nævnte Skatter skulde endvidere Tattigkat, Vandstat og Brolægningsskat inddrages under Vigningen paa Grundtaksten. Forslaget bortfaldt dog, og Resultatet af Komiteens Forhandlinger gav sig kun Udslag i det ovenfor berørte Reskript af 28de August 1829.

*) Som en Mærkelighed kan anføres, at medens den eneste Gadestrækning, der har højeste Takst (8 Mk.), er Gammelstrand Nr. 2—20, har Boldhusgade Taksten 7 Mk., Østergade derimod kun 6 Mk.